

متن پرسش

با سلام و خسته نباشید خدمت استاد معظم جناب آقای طاهرزاده: غرض از مراجعت، بنده از مبحث عین ثابت برداشتی کردم لطفا حضرتعالی در جاهایی که خلط یا اشتباه کرده ام تصحیح و در جاهای مورد نیاز توضیح بفرمایید. ۱. گویا اینطور است که خداوند برای انسان مناسب با امکان ذاتی اش، ظرفیت وجودی اراده کرده است که برای هرکس متفاوت با دیگر است. بعد انسان یک سعه وجودی ذاتی دارد که به وسیله علم و عمل می تواند آن را افزایش دهد تا جایی که سعه وجودی او در نهایت به اندازه عین ثابتی که خداوند برای او اراده کرده است، می شود. خواستم از شما بپرسم که مگر علوم بی نهایت نیستند؟ پس انسان می تواند با کسب علوم، مدام سعه وجودی خود را زیاد کند. پس عین ثابت. که محدو کننده سعه وجودی است چه می شود؟ ۲. همانطور که در پاسخ برخی از سوالات فرمودید، امکان ذاتی صدام بر اساس عین ثابتش؛ با اختیار خود می تواند شهید خرازی شود ولی هرگز امام خمینی نمی تواند شود. خواستم ازتون بپرسم که منظورتان از هرگز امام خمینی نمی شود اینست که عین ثابت صدام در نهایت آنقدر نیست که به اندازه عین ثابت امام خمینی (ره) شود یا منظورتان اینست که قابلیت رسیدن به مقام امام خمینی را ندارد که در اینصورت با آن مطلب که همه انسان ها قابلیت رسیدن به کمال دارند، منافات پیدا می کند و همچنین از آن جمله که فرمودید می تواند با اختیار خود شهید خرازی شود یعنی نهایت ظرفیت عین ثابت او آنقدر است که اگر تقریباً تمام استعدادات عین ثابتش را به فعلیت برساند در نهایت به مقام شهید خرازی می تواند برسد؟ لطفا توضیح دهید. ۳. وقتی انسان گناه می کند از سعه وجودی او کم می شود. یعنی مقداری از استعدادات خود را می سوزاند و دوباره با توبه آن ها را خداوند به او می دهد. و می تواند با کسب علم و عمل به نهایت سعه وجودی خود که همان عین ثابت خود است، برسد؟ لطفا توضیح دهید. و همچنین بفرمایید که سعه ذاتی و عرضی چیست و گناه کردن، کدام را کم می کند؟ باتشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- انسان در همان سعهی قلبی اش تا بی نهایت می تواند جلو رود زیرا قلب او برای درک حقایق عالم ظرفیت بی نهایتی دارد به همان معنایی که خداوند در حدیث قدسی می فرماید: «لَا يَسْعُنِي أَرْضِي وَلَا سَمَائِي وَ لَكِنْ يَسْعُنِي قَلْبُ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ» زمین و آسمانم گنجایش مرا ندارند ولی قلب بنده مؤمن من دارد. و از این جهت انسان ها تفاوتی نسبت به همدیگر ندارند ۲- هرکس در مقام امکان ذاتی خودش به کمال لازم می رسد. حال اگر امکان ذاتی اش انسان باشد، می تواند به کمال

ذاتی خود برسد، چه امام خمینی باشد و چه صدام. زیرا از نظر انسان بودن و داشتن ظرفیت تجلی همه‌ی اسماء تفاوتی ندارند ۳- همین‌طور است. انسان با گناه، از سعه‌ی اصلی انسانی خود دور می‌شود و با توبه جبران می‌گردد ۴- سعه‌ی ذاتی همان مقام امکانی افراد است و سعه‌ی عرضی آن چیزی است که انسان با اراده‌ی خود به دست می‌آورد. موفق باشید